

FARE KAPANI

Evin minik faresi, duvardaki çatlaktan bakarken çiftçi ve eşinin mutfakta bir paketi açtıklarını gördü. Kendi kendine: "İçinde hangi yiyecek var acaba?" diye düşündü. Bir süre sonra gördüğü paketin bir fare kapanı olduğunu anladığında yıkılmıştı. "Evde bir fare kapanı var!, evde bir fare kapanı var!" diye bağırarak telaşla bahçeye fırladı. Minik fareyi telaş içinde gören tavuk, umursamaz ve bilgiç bir tavırla başını kaldırdı ve gıdıkladı:

"Zavallı farecik...Bu senin sorunun benim değil. Bana bir zararı olamaz küçücük kapanın" dedi. Tavuktan destek bulamayan farecik bu sefer telaşla domuzun yanına koştu ve, "Evde bir fare kapanı var!, evde bir fare kapanı var!" diye adeta çırpındı.

Domuz anlayışla karşıladı ama, "Çok üzgünüm fare kardeş ama dua etmekten başka yapacağım bir şey yok " dedi.

Minik fare çaresizlik içinde ineğe döndü ve, "Evde bir fare kapanı var, evde bir fare kapanı var!" dedi.

İnek ; "Bak fare kardeş, senin için üzgünüm ama beni ilgilendirmiyor" dedi.

Sonunda farecik, başı önde umutsuz şekilde eve döndü. Çiftçinin fare tuzağı ile bir gün tek başına karşılaşmak zorunda olduğunu anladı.

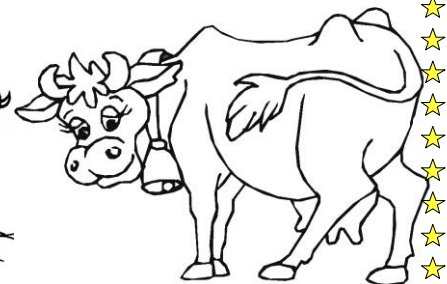
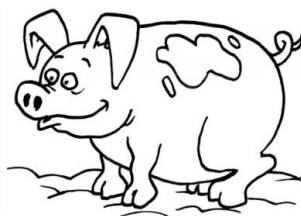
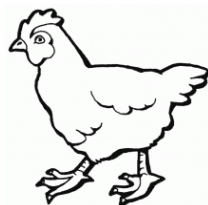
O gece evin içinde sanki ölüm sessizliği vardı. Minik farecik aç ve susuzdu. Tam yorgunluktan gözleri kapanacaktı ki birden bir ses duyuldu. Gecenin sessizliğini bölen gürültü, fare kapanından geliyordu. Çiftçinin karısı, ne yakalandığını görmek için yatağından fırladı ve mutfığa koştu. Karanlıkta kapana, zehirli bir yılanın kuyruğunun kısıldığını fark edememişti. Kuyruğu kapana kısılan yılanın canı yanıyordu ve aniden çiftçinin karısını ısırıldı.

Çiftçi, karısını apar topar doktora götürdü. Doktor, zehiri temizledi sardı. Çiftçi karısını eve getirdi, yatırdı. Karısının ateşi yükseldi ve bir türlü düşmüyordu. Kadıncağız ateş ve ter içinde kıvranıp duruyordu. Böyle durumlarda tavuk çorbası gerekli olduğunu herkes bilir, çiftçi de bıçağını alıp bahçeye koştu. Tavuğu yakalayıp kesti. Çorba yaptı ve karısı tavuk suyu çorbasını içince, biraz kendine geldi. Karısının hastalığını duyan bütün komşular ziyarete geldiler. Onlara yemek ikram etmek için çiftçi domuzunu kesti.

Çiftçinin karısının hastalığı gittikçe kötüye gidiyordu. Yılan, belli ki çok zehirliydi. Birkaç gün sonra çiftçinin karısı iyileşemedi ve öldü. Cenazesine çok sayıda kişi gelince hepsine yeterli et sağlamak için çiftçi ineği mezbahaya yolladı ve kestirdi. Etiyle kazanlar dolusu yemekler yapıldı ve yenildi. Fare tüm bu olanları büyük üzüntü ile duvardaki deliğinden izledi.

***

"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" atasözü yanlış ve bir o kadar da tehlikelidir.

Öğretmen Mehmet Kapyapar